

Syöpää on montaa eri lajia. Jotkut tappavampia kuin toiset. Syöpää on montaa eri lajia myös yhteiskunnalla.

Kun liike-elämässä rahat eivät riitä, on pakko säästää. Kun esimerkiksi Nordea-pankilla säästäminen ei riitä, johto toteaa (HS 18.2.), että säästäminen kaksinkertaistetaan. Piste. Kaikki mikä tehdään, on tehtävä vieläkin ahkerammin, tehokkaammin ja nopeammin. Pienyrittäjä toteaa (HS 18.2.), että Suomen heikkous on viranomaisen hitaus ja rankaisukeskeisyys.

Suomi kuluttaa enemmän kuin on tuloja. Maan hallituksessa puoluejohtajat kinaavat, pitääkö säästää vai ottaa lisää lainaa. Helpointa on ottaa lisää lainaa. Se jää seuraavien sukupolvien maksettavaksi. Samalla säästyään tarttumasta yhteiskuntasyöpään.

VIRKAMIESSYÖPÄ on yhteiskunnan pahin syöpä. Kansalaisilta kyllä vaaditaan alati enemmän työntekoa, ahkeruutta, tuottavuutta, tehokkuutta. Virkamieskunta sekä valtio- että kuntatasolla linnoittautuu lomakemuurien ja puhepostien taakse kauas työnantajastaan, kansasta. Puhelimella on turha yrittää kiinni. Mitään ei tapahdu hetkessä virkakoneistossa. Päätöksentekoon koostetaan aina varuiksi virkamiestyöryhmää, kokouksia ja määräaikaa. Kukaan ei silloin ota henkilökohtaista vastuuta. Vetäydytään kollektiivisen vastuun taakse. Vastuunpakoilu kasvattaa virkamieskuntaa kuin syöpä solujaan. Suomessa riittää virkamieskuntaa kansan elätettäväksi enemmän kuin muissa EU-maissa, ja se kasvaa kuin syöpä.

Kansalaiset pannaan repimään jokapäiväisen leipänsä kynnet verillä. Virkamies ei ole köyhä eikä kipeä. Palkka juoksee pankkitilille varmasti kuin amen kirkossa. Työpäivä on kiireetön. Varamiehiä riittää. Työpaikkaterveydenhoito toimii vimosen päälle. Sairaslomaakin tulee aina kun siltä tuntuu. Lomat toteutuvat täysimääräisinä jetsulleen. Ja jos kellokortin leimaamista viivyttelee sopivasti, lomapäiviä kertyy lisää vallan ylellisesti.

JÄRJESTÖSYÖPÄ on toinen suomalaista yhteiskuntaa jäytävä syöpä. Esimerkiksi vammaisjärjestöjä on viidakollinen: aikuisvammaisille, eläkeläisvammaisille, nuorisovammaisille, lapsivammaisille, eri lajin invalideille, onnettomuuslajeittain vammautuneille, eri lajin aistivammaisille ja monivammaisille. Samaan nippuun kuuluvat Pelastakaa Lapset ry, Mannerheimin Lastensuojeluliitto ry, Punainen Risti ry. Pienempiäkin yrittäjiä on kuin tähiä taivaalla. Toimitaloa, toimitiloja, järjestöpääällikköä ja järjestösihteeriä ja tavallista sihteeriä ja toimitsijaa ja henkilökuntaa riittää. Vain mielikuvitus piirtää rajat. Erilaisten kansalaiskeräysten tuotosta myös apua tarvitseville jää usein murusia. Valtio eli veronmaksajat kustantavat.

Yhteiskuntarakenteen monitahoisessa syöpäkurjuudessa on pakko löytää lisätuloja vaikka neulan silmästä. **Kataisen-Urpilaisen** päättämättömälle sateenkaarihallitukselle ehdotan tasoaan vastaavaa ratkaisua:

SYÖVÄNTORJUNTAA voidaan tehostaa ulkoistamalla! Suomalaisella yhteiskunnalla on sillä saralla vielä paljon myytävää.

Ulkoistaminen on päivän sana kansantaloudessa. Englantilaiset ja espanjalaiset ovat ostaneet suurimmat autokatsastusverkkomme. Ruotsalaiset ja jenkit ovat ostaneet yksityisiä

terveysasemaverkkojamme. Ruotsalaiset ovat ostaneet pääkaupunkiseudulla lasten päivähoitoverkon. Ja Rautaruukin. Etelä-Korea ja Ranska veivät STX:n. Venäjä osti Helsingin telakan.

Yksi arvokas ulkoistettava on Vankeinhoitolaitos! Vankeinhoitolaitos maksaa suomalaisille yli 224 miljoonaa euroa vuodessa. Ulkoistamalla se Venäjälle 100 miljoonalla/vuosi Suomen valtio säästäisi heti yli 124 miljoonaa euroa vuodessa. Rikollisuuskin vähenisi tuntuvasti. Pelotevaikutuksen seurauksena säästyisi valtiolta lisäksi satojen miljoonien eurojen edestä rikosten aiheuttamia kustannuksia. Samalla vankeinhoitovirkamiehistön vähennys torjui virkamiessyöpää.

On muitakin ratkaisuja.